

A přesně v devět, když přicházela paní Jacobyová, otec odcházel do práce – do kanceláře firmy zabývající se zprostředkováním prodeje nemovitostí a správou majetku. Společnost vlastnila nemovitosti podél pobřeží po celé Floridě a částečně v Severní a Jižní Karolíně. O peníze neměli nouzi. Díky penězům mohli celé dny lenořit na slunci. Peníze byly přijímány jako samozřejmost.

Po jedné rozmluvě mezi Maude a Billem Phoenixem – mužem, jenž přicházel obden kontrolovat stav bazénu –, kterou Dwayne zaslechl, pochopil, že Maude přitahují k jeho otci pouze peníze. Phoenix byl vysoký a urostlý muž s hnědými očima a přátelským pohledem. Svaly mu jen hrály a hlavu měl porostlou bohatou černou kudrnatou kšticí, která mu v neztenčené míře zdobila i hrud. Vypadal jako člověk, jenž by s úspěchem mohl zaskakovat za Jamese Bonda. Billa Phoenixe přitahovaly nejen peníze, ale i Maude.

Dwayne věděl, že Maude a muž od bazénů spřádají plány.

Creighton, Maine, přede dvěma roky

Quinn s vypětím všech sil udržoval tempo a snažil se postupovat souběžně s břehem jezera. Bedlivě se rozhlížel na všechny strany. Věděl, že psi jsou někde vpředu, mírně vlevo. Vpravo se rozkládalo jezero. Vrah musel být přímo před ním. Pronásledovatelé jako by se pohybovali ve stále se zužujícím rovnoramenném trojúhelníku a z obou stran postupně zaháněli vraha k jednomu z vrcholů. Vrah mohl buď udržovat stále stejný směr, což by znamenalo, že se ocitne v kleštích. Nebo mohl zabočit doleva a pokusit se proklouznout před psy a psobody. Nebo mohl zahrnout doprava, skočit do vody a uplavat.

Quinn usoudil, že vrah poběží stále dál až do okamžiku, kdy opustí bezpečné území; pak to bude už jen závod o život.

Třeba to tak dokonce chce.